

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

prima instanță: Judecătoria Cahul (M. Bușuleac)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (Gh. Eni, G. Vavrin, T. Dimitriadi)
dosarul nr.3ra-535/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală "Lira-2-Culea", în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală "Lira-2-Culea" împotriva Consiliului sătesc Slobozia Mare, Primăria s. Slobozia Mare r. Cahul, intervenient accesoriu Stoian Mariana cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2013 și hotărîrii Judecătoriei Cahul din 06 februarie 2013 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 20 iunie 2008 reclamantul Culea Stepan a depus cerere de chemare în judecată împotriva pîrîtului Consiliul s. Slobozia Mare, r. Cahul, solicitînd anularea deciziei Consiliului s. Slobozia Mare r. Cahul nr.10 din 10 decembrie 2007 privind scoaterea la licitație publică a loturilor de teren destinate deschiderii carierei de nisip și atribuirea în mod prioritar a ambelor loturi de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 noiembrie 2007 a depus cerere către Consiliul s. Slobozia Mare r. Cahul în vederea cumpărării terenurilor sectorului nr.1 și nr.2 pentru deschiderea carierei de nisip autorizate. Menționează reclamantul că, la 11 februarie 2008 a avut loc licitația conform căreia, terenul cu suprafața 0,93 ha a fost cumpărat de reclamant la prețul de 11 956 lei, iar cel de al doilea sector de teren cu suprafața 0,54 ha - de Stoian Mariana.

Nefiind de acord cu decizia dată, la 19 martie 2008 reclamantul a înaintat Consiliului s. Slobozia Mare r. Cahul cerere cu privire la anularea licitației din 11 februarie 2008 și atribuirea în mod prioritar a ambelor loturi de teren subiectului de drept cu schimbarea destinației din teren agricol în teren cu destinație specială.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 16 iulie 2010 în proces au fost atrași în calitate de copîrît Primăria s. Slobozia Mare, r. Cahul și în calitate de intervenient accesoriu Stoian Mariana.

În cadrul examinării pricinii, reclamantul Culea Stepan, în calitate de

administrator al Întreprinderii Individuale „Lira-2-Culea” a solicitat de a considera cererea depusă de Culea Stepan ca cerere depusă de administratorul Întreprinderii Individuale „Lira-2-Culea” în interesul întreprinderii (f.d.23 vol. II).

Reclamantul Întreprinderii Individuale „Lira-2-Culea” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, a mai formulat pretenții noi, solicitând: anularea parțială a deciziei Consiliului sătesc Slobozia Mare r. Cahul din 10 decembrie 2007 doar în partea ce ține de licitarea publică a terenului cu suprafața 0,54 ha (lotul nr.2) vândut Marianeii Stoian; anularea licitației din 11 februarie 2008 privind vânzarea Marianeii Stoian a lotului de teren cu nr. 2, cu suprafața 0,54 ha; anularea procesului-verbal din 11 februarie 2008 a comisiei de licitație din cadrul primăriei Slobozia Mare r. Cahul privind aprobarea rezultatelor licitației; obligarea administrației publice locale să organizeze licitația repetată privind vânzarea lotului de teren nr. 2. (f.d.54 vol.I; f.d.23 vol.II).

Prin Hotărârea Judecătorei Cahul din 24 noiembrie 2008 cererea reclamantului a fost admisă parțial. S-a anulat parțial licitația din 11 februarie 2008 petrecută de Consiliul local Slobozia Mare r. Cahul privind înstrăinarea terenului nr. 2 cu suprafața de 0,54 ha Marianeii Stoian amplasat pe teritoriul r. Cahul la 4,1 km la nord-est de s. Slobozia Mare. S-a obligat Consiliul local Slobozia Mare r. Cahul a organiza licitație repetată privind vânzarea terenului nr.2 cu suprafața de 0,54 ha Marianeii Stoian amplasat pe teritoriul r. Cahul la 4,1 km la nord-est de s. Slobozia Mare r. Cahul (f.d.f.d.74-76 vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 30 aprilie 2009 a fost admis apelul declarat de Consiliul local Slobozia Mare r. Cahul, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 24 noiembrie 2008, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond (f.d.106-108 vol.I).

Prin Hotărârea Judecătorei Cahul din 03 decembrie 2010 cererea reclamantului a fost respinsă (f.d.202 vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 aprilie 2011 a fost admis apelul declarat de Culea Stepan, casată hotărârea Judecătorei Cahul din 03 decembrie 2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond (f.d.282-284 vol.I).

Prin hotărârea Judecătorei Cahul din 06 februarie 2013 s-a respins cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale ”Lira-2-Culea” împotriva Consiliului s. Slobozia Mare, Primăria s. Slobozia Mare, intervenient accesoriu Stoian Marin cu privire la contestarea actelor administrative, fiind neîntemeiată (f.d.49-52 vol.II).

La 11 februarie 2013 și 17 mai 2013 Întreprinderea Individuală ”Lira-2-Culea”, prin intermediul avocatului Marina Galupa, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Cahul din 06 februarie 2013 (f. d. 53, 66-68 vol.II).

Prin Decizia Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală ”Lira-2-Culea”, prin intermediul avocatului Marina Galupa și menținută hotărârea instanței de fond (f.d.123-127 vol.II).

La 11 martie 2014, ulterior completat prin cerere din 21 martie 2014 Întreprinderea Individuală ”Lira-2-Culea”, prin intermediul avocatului Marina Galupa, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2013 și hotărârii Judecătorei Cahul din 06 februarie 2013,

solicitînd admiterea recursului, casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acţiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, instanţele de fond şi de apel nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat normele de drept material, iar actele de dispoziţie emise de acestea sunt ilegale.

A mai indicat, că terenul cu suprafaţa de 0,54 ha care a fost înstrăinat intervenientului accesoriu Stoian Mariana este amplasat în interiorul perimetrului minier al carierei de nisip "Tatarca" din extravilanul satului Slobozia Mare, a cărei exploatare a fost permisă prin licenţa A MMII-036322 valabilă pînă la 24 decembrie 2015. Consideră recurentul că prin adoptarea actelor de dispoziţie contestate, contrar art.14 alin. (2) lit. b) Codul subsolului adoptat prin Legea nr. 1511 din 15 iunie 1993 (în vigoare la momentul petrecerii licitaţiei) i-a fost încălcat dreptul prioritar la înstrăinarea terenului, fiind unicul beneficiar al subsolului perimetrului minier şi avînd dreptul exclusiv de a extrage substanţele minerale utile, sub formă de nisip pentru construcţii, pînă la epuizarea totală a acestuia.

Suplimentar, a invocat că, atît cererea de atribuire a terenului depusă la Consiliul sătesc Slobozia Mare r. Cahul, cît şi Decizia nr. 10 din 10 decembrie 2007 prin care a fost scos la licitaţie terenul litigios indică expres, scopul înstrăinării terenului şi anume deschiderea carierei de nisip. Respectiv, terenul urma să fie atribuit doar beneficiarului de subsol pentru că, doar acesta are dreptul de a exploata cariera de nisip, drept care există pînă în prezent.

De asemenea, prin hotărîrea Guvernului nr. 707 din 12 noiembrie 1993 se menţionează expres, că atribuirea de terenuri întreprinderilor, instituţiilor şi organizaţiilor în scopul exploatării minereurilor se face numai cu condiţia deţinerii autorizaţiei pentru valorificarea industrială a zăcămintului, prezentării documentaţiei privind parametrii minei şi recultivării suprafeţelor utilizate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) şi (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilităţii recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înştiinţarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinţei timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs şi face un raport verbal în faţa completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 08 aprilie 2014 intimatul Consiliul sătesc Slobozia Mare r. Cahul a depus referinţă prin care a solicitat declararea inadmisibilităţii recursului, reiterînd asupra faptului, că motivele invocate de recurent în cererea de recurs nu-şi găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt formale şi nu pot pune la îndoială legalitatea şi temeinicia hotărîrilor contestate.

Suplimentar, a invocat că terenurile înstrăinate prin licitaţie de către Consiliul sătesc Slobozia Mare nu au fost destinate exploatării zăcămintelor de substanţe utile, aceste terenuri au destinaţie agricolă, de aceea au fost înstrăinate doar în baza rezultatelor licitaţiei, iar licitaţiile sunt condiţionate de asigurarea

liberului acces al tuturor doritorilor, cu excepția celor lipsiți de acest drept conform prevederilor actelor normative în vigoare.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Recurentul Întreprinderea Individuală "Lira-2 Culea", cît și avocatul acesteia, în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu au invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității recursului constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că atît instanța de fond, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de recurentul Întreprinderea Individuală "Lira-2 Culea" și avocatul acesteia Marina Galupa în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial

și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Individuală "Lira-2 Culea" împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 03 decembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecătoria

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari